

Nacional va decretar que l'Institut de Manresa es denominés Institut Lluís de Peguera, en honor d'aquest jurisconsult medieval manresà.

Biblioteca. El 6 de desembre de 1928, es va obrir als baixos del cos central de l'edifici la Biblioteca que des de 1917 reclamava la ciutat a la Mancomunitat. Per aconseguir la seva obertura l'ajuntament va cedir tots els llibres que hi havia a la Biblioteca Municipal, va donar una elevada dotació econòmica i va oferir els baixos del nou edifici com a espai per ubicar-la. Una part dels quasi cinc mil volums dipositats a la biblioteca també procedien de la Diputació de Barcelona.

La inauguració oficial es va fer el 21 de febrer de 1929 per les festes de la Llum.

L'any 1979 amb motiu del cinquantenari de l'equipament es va fer una votació popular per posar-li nom. Va sortir el nom de Joaquim Sarret i Arbós. El 12 de novembre de 1998 la Biblioteca de la Diputació va tancar i es va integrar junt amb la Biblioteca de la Caixa del carrer Guimerà a la nova Biblioteca del Casino (1999).

L'espai es va reconvertir en una sala d'estudi per a l'alumnat de l'institut.

Sala d'actes. Dins del conjunt monumental destaca la sala d'actes ubicada al primer pis del cos central i que ha estat l'espai on s'han celebrat tots els grans actes acadèmics del centre i alguns de la ciutat. S'hi accedeix a través d'una porta central rematada per un arc escarser i consta de dues plantes, la segona reservada a les tribunes.

El paranimf manresà presenta un espai diàfan sense columnes i de gran alçada amb una planta de creu cristiana de 20 m de llarg i 16,5 m d'amplada. Els dos braços presenten una amplada de 7 m

L'atri és presidit per tres grans finestral superiors coronats amb tres arcs de mig punt. Totes les obertures són fetes amb vitralls ornamentats amb motius florals i on destaquen al mig l'escut de l'estat espanyol, a la dreta l'escut de Manresa i a l'esquerra el de la Universitat de Barcelona amb el lema il·lustrat "(Libertas) perfundet omnia luce". Els tres cossos estan dividits per pilastres amb motlures coronades per dos heralds amb l'escut de Manresa al pit.

VISITES A LA MANRESA DESCONEGUDA

Festa Major 2016

L'INSTITUT LLUIS DE PEGUERA

L'Institut entorn el 1926

ORGANITZAT PER: Ajuntament de Manresa

AMB LA COL·LABORACIÓ DE: Col·legi d'Arquitectes de Catalunya-Delegació del Bages- Berguedà, Centre d'Estudis del Bages, INS Lluís de Peguera, AMPA de l'INS Lluís de Peguera, Arxiu Comarcal del Bages i Museu Comarcal de Manresa.

TEXT: Francesc Comas Closas

FOTOGRAFIES: L'Institut entorn el 1926 (Arxiu Comarcal del Bages); Interior sala d'actes (Col·legi d'Arquitectes de Catalunya-Delegació del Bages-Berguedà)

L'INSTITUT LLUIS DE PEGUERA

L'origen de l'Institut Lluís de Peguera ve de primers del segle XIX durant la guerra del Francès (1808-1812). Un dels primers episodis catalans d'aquesta guerra va passar a Manresa. El 2 de juny de 1808, mentre a la plaça Major es celebrava el mercat de cada dijous, un grup de ciutadans va cremar diversos feixos del paper segellat imposat pel govern francès, en substitució del paper segellat propi, mentre cridaven: "Visca Ferran! Visca la religió! Visca la pàtria! A baix Murat!"

Per aquesta acció, considerada un acte de rebel·lia, es decidí castigar la ciutat que a més era un punt estratègic i militar i les tropes napoleòniques entraren varies vegades a Manresa tot saquejant-la i incendiant-la.

L'any 1812 quinze diputats catalans van demanar un subsidi per reconstruir Manresa que es trobava en una situació molt precària però les Corts van denegar l'ajuda i a canvi van atorgar a la ciutat els títols de

El 22 d'abril de 1908 el ple municipal aprovava acceptar l'acord de Madrid de bescanviar el monòlit commemoratiu de les batalles del Bruc per la construcció del Grup Escolar

Molt Noble i Molt Lleial i construir una piràmide commemorativa que no es va arribar a aixecar mai.

A primers del segle XX quan s'estaven preparant els actes per commemorar el centenari de la guerra es va recuperar el document de la piràmide i es va aconseguir que el govern en comptes de pagar el monument aprovés una important sub-

vençió per a la construcció a la ciutat d'un equipament escolar.

Hi va tenir un paper fonamental en aquest canvi el diputat de la Lliga i arxiver municipal, Leonci Soler March.

El 22 d'abril de 1908 el ple municipal aprovava acceptar l'acord de Madrid de bescanviar el monòlit commemoratiu de les batalles del Bruc per la construcció del Grup Escolar seguint una sol·licitud del mateix Ajuntament. El 7 de juny el govern concedia una subvenció de 152.768 pesetes (918,15 €), el 60 % del pressupost de l'obra.

Els plànols de construcció del grup escolar els va fer l'arquitecte manresà Alexandre Soler March autor d'altres edificis de la ciutat com el Casal Regionalista del passeig de Pere III, l'església del Poble Nou, la part neogòtica del convent de Santa Clara entre d'altres.

Com que es va projectar un grup escolar, durant molts anys per la majoria de la ciutadania va ser el "grupu" escolar que es trobava a la plaça del "grupu". El dia 7 de juny de 1908 dins dels actes del centenari de les batalles del Bruc es va posar la primera pedra. El desembre de 1910 es va iniciar la construcció del centre.

Cal dir que les obres es van aturar moltes vegades per manca de diners. Així al cap de poc temps es van aturar i no es van tornar a reemprendre fins després de deu anys. Però a finals de l'any 1920 es van tornar a aturar cinc anys més.

Sala d'actes un cop restaurada

El 1926 es van acabar les obres del Grup Escolar, divuit anys després de la seva aprovació.

El 8 d'octubre de 1927 es va fer la inauguració oficial. L'edifici de pedra i d'estructura simètrica consta d'un cos central on a la planta baixa es desenvolupa un pòrtic format per un conjunt d'arcs rodons, aguantats per pilastres gruixudes rematades amb capitells amb elements florals que es repeteixen en algunes finestres.

D'estil eclèctic, entre el modernisme i el noucentisme, presentava als dos costats dos cossos laterals, un per a noies i altra per a nois, formats per dos pisos amb aules desdoblades al llarg d'un gran passadís i amb grans finestres.

L'any 1966 es van enderrocar les dues

ales laterals i es van fer de nou amb materials gens adients que també es van reproduir a la part superior del cos central. Una reforma posterior va intentar disminuir l'efecte visual negatiu de la reforma. El 2012 s'han construït de nou les dues ales laterals i s'han fet millores d'accessibilitat i mobilitat.

El 30 de maig de 1927 el rei Alfons XII va signar el reial decret que creava l'Institut de Segon Ensenyament i ben aviat va començar l'activitat acadèmica. Cal remarcar que va ser el primer institut que es va autoritzar fora d'una capital de província d'Espanya.

Mentrestant el centre continuava la formació acadèmica per a una petita part de la població manresana d'un cert nivell econòmic. El 1931 l'Escola Municipal que dirigia el mestre Josep Albagés es va traslladar a l'ala esquerra de la planta baixa de l'institut i durant un temps aquesta ala va ser per escoles municipals. La construcció de l'escola Renaixença va fer que tot l'edifici fos ocupat per l'institut a més d'una aula de preparatòria creada el 1931.

Amb l'arribada de la República el centre que es deia Liceu de Manresa va canviar per Grupo Escolar Francesc Macià.

A finals de la guerra civil es va convertir en Hospital Militar i el 1940 es va reprendre les classes en el mateix centre.

L'Escola d'Enginyeria Tècnica Minera de Manresa promoguda per un grup de directius i tècnics de les empreses mineres de les conques dels rius Cardener i Llobregat va iniciar les classes del primer curs 1943-1944 a una part de l'edifici de l'Institut que van ocupar fins el curs 1967-68.

L'any 1946 el Ministerio de Educaci6n